Ч. 7. Середа 25 (12) січня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмiнiстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавемана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справи парляментарні. — Події в Петербурзі. — З поля війни.)

Нині, ві второк, розпочинають ся засїданя палати послів. Що принесе нова сесия і о скілько змінять ся дотеперішні відносини парляментарні, трудно вгадати; то лиш можна сказати, що о скілько дасть ся то предвидіти, перші дні а може навіть і більша часть сесиї мине спокійно, без ніякої перешкоди. Здає ся, як коли-б всї партиї опозицийні рішили ся згідно не ставити новому правительству ніяких трудностий. З другої же сторони говорять, що др. Гавч хотів би як найскорше переобразувати свій кабінет на парляментарний і вже навіть говорять, хто мав би увійти до нового кабінету: др. Дершата став би міністром справедливости; Бернрайтер міністром торговлї а Молодочех Кафтан обняв би теку міністра просьвіти. А всеж-таки єсть характеристичне, що Нїмцї не вірять в то, мов би Чехи схотїли перестати робити обструкцию, а навіть Чехи самі кажуть, що не вдоволять ся нїякими дрібними концесиями, бо стоять на становищи ческого права державного.

Про криваві події в Петербурзї доносять тепер з урядової сторони, як слїдує: З початком 1904 р. оснувало ся в Петербурзї товариство робітників, котре мало на цїли заспокоювати духові і релїґійні інтереси членів і здержувати робітників від шкідливої аґітациї. Робітники вибрали собі головою сьвященика отця Юрия Ґапона, котрий єсть сотрудником при вязници. Товариство то зачало однак радити над відносинами робітників до фабрикантів, а підбурені о. Ґапоном дня 15 с. м. застановили роботу. Проба успокоєня не удала ся, а до страйку прилучили ся всї робітники кількох великих фабрик, а наконець обняв страйк всї фабрики. До аґітациї товариства робітничого прилучила ся небавком аґітация кругів революцийних. Дня 21 с. м. товариство ведене о. Ґапоном виступило з тенденциєю революцийною. Того дня уложив о. Ґапон петицию робітників до царя, в котрій крім жадань робітничих були також „зухвалі" жаданя полїтичної натури. Між иншими ширено погляди і розкидано на письмі, що треба дня 22 с. м. зійти ся на площи Палатовій, щоби о. Ґапон вручив там цареви петицию. Жаданя натури полїтичної і цїль зборів на площи Палатовій затаєно (?) перед робітниками.... Урядовий комунїкат описує дальші події, знані вже з вчерашної телєґрами.

Берлиньский Lokal Anzeiger доносить в надзвичайнім виданю, що Петербург по недїльних подіях виглядає як місто, котре здобув неприятель. Всюди бівакує на улицях войско і стоять гармати. Задля великої студени порозпалювано огнї, а вояки варять собі страву.

Згаданий повисше о. Ґапон єсть селяньского роду і походить з Полтави. Єсть то чоловік вже сивий, лїт 64, дуже образований і займає ся вже від давна справами робітничими. Робітники єго люблять і слухають та готові все зробити, що він прикаже. В короткім часї удало ся єму зорґанїзувати 7000 робітників так, що они розпоряджають досить значними средствами. Свого часу мав він в Москві бесїду, в котрій сказав, що супротив тої орґанїзациї яку піддержує тайна російска полїция, він поставить незавиcиму орґанїзацию. В наслїдок того мав він бути видалений зі свого місця проживаня, але смерть Плевего тому перешкодила.

На вість о подіях в Петербурзї настав в Парижи на біржи страшенний переполох, а то длятого, що француска капіталїсти мають около 13 мілїярдів позичок російских, а на случай якої революциї грозить їм руїна. Приватні вісти з Петербурга подають число убитих і ранених значно більше як урядові. Кажуть, що в недїлю було більше як 4.000 убитих і ранених.

2)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

Після оповісток в часописях мала „Квін" вже перед трема тиждними виплисти на море. Причиною опізненя була трудність дістати моряків і тих, що вже трохи привчили ся задержати. Неповна обсада залоги дала ся тим більше відчувати, що в тих часах не знали ще подвійних середних вітрил і тому обслуга корабельна вимагала більше сил, як нині.

Капітан вже аж не знав, що робити з нетерпеливости. Деякі пасажири вже справді думали оглянути ся за якою иншою нагодою їзди до Европи. Але на щастє для „Квін" були і всї инші кораблї в такім самім лихім положеню. Вкінци удало ся першому официрови зібрати що найпотрібнїйше число людий, самих обдертих, опущених, здичілих пройдисьвітів, котрих голод вигнав з копалень золота і котрі вже від довшого часу не знали, що то значило провести ніч під дахом і в ліжку. Аби не допустити, щоби й ті ще не поутікали і не попропадали, як капітан буде сидїти при снїданю, або як офіцир буде занятий ревізиєю запасів, відвязано линви від деревяної греблї, заставлено людий до роботи і за кілька минут виплив хороший корабель при помочи кількох вітрил і при легкім вітрі поза пристань, де тепер стояв на якорі.

Слїдуючого дня, о другій годинї по полудни, вибрала ся „Квін" в дорогу. Місцем єї призначеня був Льондон. Обчислено, що відбуде ту дорогу до Льондона в сімдесятьох пятьох днях. До Австралії їхала она вісімдесять днів, отже скорше як тогочасні пароходи.

Вітер був сприяючий, небо синє і ясне, а воздух розпалений австралїйским сьвітлом сонішним. Рано отворив капітан свої склади одежи і надїлив моряків, що перед тим мусїли викупати ся перед новими одягами, так що они тепер навіть досить прилично виглядали. Кошт того умундурованя приписано на рахунок кождого поодинокого моряка. Они від довшого часу мали перший раз порядне місце до спаня і перший раз спожили добре снїданє, так що навіть самим собі видавались знов трохи подібнїйшими до людий як доси. З голосним співом добули якор з води і гадали при тім на ті розкоші цивілїзациї, які їх дожидали при цїли подорожи.

Кілька човен відпливло від корабля назад до берега, в них стояли мужчини і жінки, що вимахуючи хустками відповідали на праваня, які їм посилано ще в послїдній хвили з горішного позадного покладу барки. Всї подорожні на барці, а було їх девятнайцять, находили ся на покладі, коли якор добуто з води і корабель при помочи трикутного вітрила і середного вітрила з переду поволи рушив в дорогу. Між тою громадкою було лиш сім женщин, а між ними пані Джемс Дент, жінка кольонїяльного купця, відтак пані Гольройд і єї дочка Едита, а дальше панна Марґарета Манзель, хороша молода дівчина з темними очима і мягкими, задумчивими чертами. Команду над кораблем мав ще лоцман, капітан проходжував ся поволи по горішнім покладі, видко було по нїм, що він думає про свої корабельні справи і що хоче бути сам.

Він був взірцем тих старих моряків, або як їх називали, морских вовків, які нині на жаль майже вимерли. Єго лице мало краску сьвіжо перерізаного маґаґонїового балька, а та незвичайна краска тим більше відбивала, що волосє на голові єго і на бороді було біле як сніг. Єго глубоко осаджені сірі очи глядїли так остро і проникаючо, як у якого орла. Довголїтнє ходженє по помостах кораблів викривило єго ноги на внї. Носив високий цилїндер, який можна бачити всюди на улицях Льондона; иншого накриття голови не знав, всьо одно, чи перебував серед диких зимових заверух на півнїчнім мори, чи серед тишини в найбільшій спеці рівникових країв.

Деякі з подорожних заслугували на те, щоби їм з особливою увагою приглянути ся. Они призначені відограти в тій дивній морскій історії головну ролю, буде тому добре представити читателеви одного і другого з них, між тим як барка лишає послїдні кінчини австралїйскої цїлеччини.

О мосяжне поруче, що відгороджує горішний позадний поклад від переду, опирає ся високий мужчина; він підкручує свій великий чорний вус і з великою цікавостию і занятєм приглядає ся житю на передній части корабля. Вніщний єго вигляд не поганий, він глядить поважно і остро, може мати яких шість стіп висоти, плечі у него широкі, а всї рухи певні

Розрухи в Петербурзї відбили ся грімким відгомоном по великих містах російских. З Москви доносять, що там робітники в многих фабриках розпочали страйк. На 26 с. м. сподїваютъ ся тут загального страйку робітників, до котрого мають прилучити ся також всї візники (ізвощікі). Петербурска аґентия телеґрафічна доносить, що в Москві застрайкувало вчера о 3 год. по полудни 1000 робітників у фабрицї „Бромлей“. Вечером впали страйкуючі до друкарнї Ситена, де також застановлено роботу.

З Севастополя доносять, що там вчера о 7 год. рано по другім сиґналї фабричнім, скликуючім робітників до працї, вибух майже рівночасно огонь в ріжних місцях варстатів адміралїциї. Огонь розширив ся дуже скоро і ледви удало ся его зльокалїзувати. Згорів цїлий дах а шкода виносить кількасот тисячів рублів. Огонь удало ся ледви около 1 год. пригасити. Причина огню незвістна.

Характеристикою цїлого руху робітничого єсть, що робітники виступають не лиш в своїм власнім інтересї, але домагають ся загальної зміни в державі в користь для всїх доси пригнетених верств суспільности. Інтелїґенция російска стоїть по сторонї робітників і ухвалила вчера вислати депутацию до кн. Мірского з просьбою, щоби спонукав царя приняти звістну петицию робітників, з котрою они йшли перед „Зимний Дворець“. До депутациї, що несла згадану петицию, належав також славний російский писатель Максим Горкій. В суботу відбули ся дуже численні збори інтелїґенциї петербурскої, на котрих ухвалено вибрати комітет для збираня складок для родин робітників.

Петербурска аґентия телеґрафічна доносить, що вчера арештовано там команданта і найстаршого официра тої батериї ґвардиї, котра підчас Йордану давала сальви; суть то капітан Давидов і штабовий капітан Карчев. Тота аґентия доносить також, що окремий комітет робітничий звернув ся до амбасадорів держав заграничних з просьбою о посередництво. Найбільше роз'ярене запанувало на всїх великих князїв, котрих уважають загально за виновників всего лиха. В палатї вел. кн. Серґія повибивано вікна.

З Токіо доносять, що адмірал Камімура виїхав вже з Шімбані, щоби получити ся знову з фльотою. Зачувати, що владивостоцка ескадра направивши кораблї, готова кождої хвилї випливнути на широке море. Японьска фльота лагодить ся до нової борби.

Новинки.

Львів, дня 24-го сїчня 1905.

— Іменованя. П. Мінїстер справ внутрішних іменував старших комісарів повітових Генр. Стткевича і Юл. Бронарского і мінїстерияльного віцесекретаря в мінїстерстві справ внутрішних Жигм. Желеского старостами, а повітового комісаря Ів. Лемиковского, секретарем намістництва в Галичинї. — Дальше іменував п. Мінїстер повітових комісарів Меч. Табо, Жигм. Рудницкого і Тад. Вжесньовского старшими комісарями повітовими.

— Впресьв. Митрополит Андрей Шептицкий виїхав на кілька днїв до Відня.

— Руска вистава. „Товариство прихильників українскої лїтератури, науки і штуки“ у Львові отвирає нинї в сальонї Лятура при площи сьв. Духа виставу. Вистава складає ся з образів українських малярів, плахт і артистичної різьби на дереві гуцульских майстрів. Вистава отверта кождого дня від години 10-ої рано до 4-ої пополудни і від години 6-ої до 8-ої вечером при електричнім осьвітленю.

— Нова стация телеґрафічна буде отворена з днем 1 лютого с. р. в Єзуполи при тамошнім урядї почтовім з обмеженою службою дневною.

— Підроблені 5-Коронівки появили ся в обороті у Львові. Походять они імовірно з „фабрики“, яку недавно відкрила львівска полїция в Бруховичах під Львовом і самих „фабрикантів“ арештувала.

— З Копичинець пишуть нам: Дня 2-го лютого 1905 р. о годинї 10-ій рано відбудуть ся в сали уряду громадского в Копичинцях звичайні загальні збори „Філїї руского Товариства педаґоґічного в Копичинцях“. Надїємось, що тим разом зберуть ся численнїйше Русини Гусятинщини, як то стало ся 26 грудня 1904 р., коли то задля малочисленности зібраних, збори відбутись не могли. Порядок дневний: 1. Богослуженє в церкви на „Гетманщинї“ о годинї 9-ій. 2. Справозданє уступаючого Видїлу. 3. Вибір нового Видїлу. 4. Дискусия над справами Бурси. 5. Внесеня членів. — Від Видїлу „Філїї руского Товариства педаґоґічного в Копичинцях“, дня 18 сїчня 1905 р. *Захар я Садовский*, голова. *Н. Левицкий* секретар.

— Сензацийний процес розпочав ся вчера перед судом присяжних у Відни і потреває цїлий тиждень. Обжалований др. Йосиф Любич Орловский, адвокат у Відни о обманьство і провинену криду. Заки став адвокатом, видавав шість лїт дневник „Kurjer polski“ в Кракові. Стративши на видавництві, залишив его і мав обжалованє о сфальшованє векслїв і криду, але був увільнений. Опісля став адвокатом у Відни: але в р. 1903 дисциплїнарна рада адвокатскої палати счеркнула его з лїсти адвокатів. Єго теперішні довги, за котрі его обжаловано о провинену криду, виносять 230.000 К. Закидають ему 18 фактів обманьства на високі суми. Найзамітнїйшим є випадок з віденьским парохом Рудольфом Айхгорном, знаним також в полїтичнім житю. Др. Орловский мав того сьвященика упевнити, що своїм впливом у високопоставлених людий випробить переведенє певних полїтичних і социяльно-полїтичних реформ, та тим способом мав від него видурити 17.000 К пожички. Кілька фактів має відносити ся до обманьств в справах посередництва подружа.

— Кровава пригода між артистами. Артист-маляр Вацлав Павлїшак в Варшаві почув ся обидженим артистом-різьбарем і професором школи штук красних Францїшком Дуніковским через те, що з его причини не принято на виставу одного Павлїшакового образа. По виміні листів дійшло

і елеґантні. З виду можна би его уважати за бувшого официра армії.

В малім віддаленю від того стоїть другий пан, що також має в собі щось войскового; він середного росту, має густу, темну бороду, спокійний, прошибаючий погляд і досить приємне лице. Єго одїж ще надто нова, аби можна єї назвати цїлком елеґантною. Але уважаєсь на щось такого у чоловіка, що вертає з Австралії до дому?

Третий джентельмен опирає ся о поруче з лївого боку корабля; его малі, синї очи мають дивний мрачний і непевний погляд налогового пияницї; він глядить ними на панну Марґарету Манзель, що по другім боці горішного покладу розмавляє з панию Гольройд і єї дочкою. Росту він високого, тяжкий і товстий, его волосє ясно біляве і малий вус ледве видно.

То були ті три мужчини, що попередного вечера стояли на березї в заливі в Сідне, приглядали ся барцї та любували ся милою звіздистою ночию. Хто міг би був з їх розмови здогадувати ся, що они вже заплатили за їзду як подорожні барки „Квін“?

Високим мужчиною з чорним вусом був капітан Генрі Троллькоп; імя другого було Павло Генкі, а мужчина опертий о поруче з лївого боку корабля називав ся Александер Бирн.

Дальшим подорожним, на котрого панї деколи крадькома споглядали, був пан Самсон Мастерс; здалека виглядало его лице незвичайно хорошо, однако коли було приступити близше, показувала его шкіра слїди гулящого і неумірeного житя. Він стояв близько кермового колеса і глядїв із під крис свого повстяного капелюха з чорною стяжкою до гори на вітрила і то таким поглядом, що зраджував в нїм знатока.

Було ще кількох инших панів на покладї; один, маленький чоловічок, пан Віліям Стор, був торговельником, що покінчив свої дїла в Австралії і тепер вертав домів. Єго округле лице, обросле рідкою борідкою, глядїло живо і уважно на всї сторони; новість окруженя і красота виду очевидячки незвичайно его займали. Зараз побіч него стояв великаньский мужчина, що прийшов на корабель під назвищем Марка Девенїра; він мав тяжкий срібний ланцушок від годинника на ясноземленій камізольцї, засунув соломяний капелюх аж майже на ніс, а его очи бігали всюди по цїлім кораблю, немов би чогось шукали.

Якась несьміла здержаність, що все проявляє ся між подорожними при початку морскої подорожи, заволоділа і тут тими людьми. Панї перші запізнали ся поміж собою, але мужчини були все ще здалека від себе, чого на всякий спосіб не повинно би було бути між тими трома, що вчера так свобідно розмавляли на березї.

— Ах, Боже! — скрикнула нагле панї Джеймс Дент, котрої чорне волосє, після тодїшної моди було гладко причесане на чолї і на части лиця. — Ах, Боже! Чи не пливе там човно?

Рука, якою она показувала на море, блищала від перстенїв. Корабель був при виходї з заливу Сідне, а предмет, на котрий панї Дент показувала, підносив ся і опускав ся з филями в віддаленю яких трох чвертий милї. Всьо кинуло ся на край корабля, аби видїти. Капітан Троллькоп всадив в око свій монокль. Капітан Бензон, сивий начальник корабля, взяв в руку телескоп.

— Ах, прошу вас, пане капітане, позвольте нам як найблизше переїхати попри то човно — сказала панї Дент.

— Ваше бажанє, панї, для мене приказ — відповів моряк.

— Таке самотне човно — замітила панї Стор, беручи попід руку мужа, котрого перевисшала майже о пів голови — таке самотне човно представляє нам океан ще пустїйшим, як він дїйстно є.

— Ах! — скрикнув пан Бирн, приступаючи до громадки, яка утворила ся довкола капітана — в тих словах лежить глубока гадка, они немов би показували нам океан в иншім сьвітлї.

Панї Стор оглянула ся з підозрінєм на бесїдника, але відтак усьміхнула ся і говорила дальше:

— Коли ми сюди їхали на „Індийскій перлї“, то стрітили по дорозі покинений корабель. Єго вид робив дїйстно океан страшною пустинею. Подібне враженє викликує тамто мале човно.

— То дасть ся пояснити — відповів пан Бирн дуже вічливо — аж таке самотно плаваюче судно показує добре безконечний простір моря. Такий розбиток дає нашій уяві точку, від котрої доперва можемо розпочати обчисленє великаньских віддалець.

Він висказав ті слова таким голосом, немов би коли перед тим був актором.

Капітан Троллькоп глипнув крізь свій монокль на пана Бирна і відвернув ся відтак з легкою усьміпкою. Пан Девенїр, пан Кольдвель, мужчина з чорною бородою і жидівским виглядом і ще кількох, що близше стояли, також розсьміяли ся на слова пана Бирна.

Панї Стор була горда з того, що зуміла викликати загальну увагу; она хотїла ще щось більше сказати, коли грімкий голос з горішного покладу на передї корабля перешкодив їй в тім.

— Човно під самим носом [1]) корабля! — крикнув керманич.

Між тим як човно перепливало по при бік корабля, підняв ся на покладї загальний шепіт. То було мале судно призначене до ловів китів; під лавками лежали трупи двох моряків; можна було по них пізнати, що они по страшних муках упали жертвою голоду і спраги.

Більша часть пань відвернули зі страхом голови і чим скорше відступили від поруча;

---

[1]) Передний конець корабля, що по обох сторонах звужує ся і остро закінчує ся.

до того, що Павлїшак визвав Дунїковского на поєдинок, однак той поєдинку не приняв. Тодї Павлїшак постановив зробити собі сатисфакцию в иньший спосіб. Зайшов в середу вечером до реставрациї, де Дунїковский сидїв з одним паном при вечери, нагло приступив до столика і підніс руку, щоби ударити суперника в лице. Однак Дунїковский бистрим рухом руки добув з кишенї револьвер і стрілив. Куля прошила Павлїшакови лице й череп і застрягла в мозку. Павлїшак, перевезений до шпиталя, умер по півночи, а Дунїковского арештовано. Небіщик був спосібним малярем, від року вдівцем і осиротив малу дочку.

— **Буря на Чорнім мори.** З Царгорода доносять, що на Чорнім мори шалїла в послїдних днях грізна буря вздовж гераклїйського побережа. Буря затопила около 40 кораблїв, барк і чайок, а між иншими пійшов на дно пароxід австрийского Льойда „Калипсо“, котрого залога складала ся з 34 осіб.

— **Убийство.** Із Снятина пишуть: Давні часи вернули ся, коли в ночи небезпечно було перейти через сусїдні села Микулинцї і Будилів, бо розбишацкі ватаги мордували, хто попав в їх руки. В ночи на Маланку вертали Юрко і Никола Бладики, два братя кушнїрі-полатайки з сусїдного села Потічок, домів і переходили через Микулинцї. На дорозї напало на них вісїм микулинецких парубків і буками убили Юрка Бладика на смерть, а его брата Николу так поранили, що мабуть жити не буде. Розбишаків виелїдили жандарми в чотири дни пізнїйше і арештували всїх. Є ними: Н. Григорчук Івана, В. Кіцул Николи, Н. Романюк Янка, В. Лазаренко Матїя, В. Мартин Михайла, Ів. Курилюк Василя, Ів. Григорчук Грицька всї з Микулинець і Гр. Руданець Михайла з Задубровець.

— **Скритоубийчий замах.** З Борислава доносять, що оногди доверщено там замаху на жандарма Висняньского, котрого смертельно постріленo. Той замах — як загально в Бориславі думають — мав бути местию, що Висняньский причинив ся до вислїдженя виновників підпаленя нафтових закопів в часї тамтогорічного страйку ріпників.

— **Номер** о. Филимон Авдиковский, греко-кат. парох в Цуцилівцях коло Жидачева, дня 22 с. м. у Львові, де був довший час на лїченю, в 48-ім роцї житя, а 19-ім съвященьства. Похорон відбуде ся в середу рано з улицї Вроновскої ч. 6 до церкви сьв. Юра, а відтак на Личаківске кладовище.

Телеграми.

Відень 24 січня. Засїданє палати послів розпочало ся о 11 год. 5 мін. Посли явили ся в незвичайно великім числї. Кабінет явив ся в комплетї. До президиї наспіло письмо дра Кербера, в котрім повідомляє палату о своїй димісиї.

Петербург 24 січня. Урядово доносять: Вчера дня 23 с. м. не прийшло до борби межи товпою нарушаючою спокій а войском. Віддїли войска не були змушені робити ужитку з оружия, бо скоро войско показало ся, товпи зараз розбігали ся. Вчера хотїла товпа кинути ся на „базар купецкий“, але до того не допущено. Вечером прилучили ся до страйку робітники електричного заведеня. В містї настала внаслїдок того темнота а товпа користала з того і вибивала шиби в склепах на многих улицях. Число раненых з дня 22 с. м. виносить 333.

Петербург 24 січня. Чутка, мовби прийшло до бійки межи робітниками віддаленої звідси о 15 миль фабрики Колпіно а войском єсть безосновна. Робітники тої фабрики, котра дає роботу 4500 людем, застановили роботу ще в суботу, але держать ся спокійно. В недїлю рано незначна громадка тих робітників вибрала ся була до Петербурга, але небавком вернула. Вчерашний день минув там спокійно.

Петербург 24 січня. Оберпрокуратор сьвятого Синода Побідоносцев занедужав небезпечно.

Петербург 24 січня. Ґен. Куропаткін доносить телєґрафічно подрібности о походї козаків ґен. Мищенка. Загалом згинуло 7 офіцирів і 71 вояків, раненых було 32 офіцирів і 257 вояків.

Москва 24 січня. Крім звістних вже фабрик застановлено роботу також у фабриках Пахрушина, Михайлова, Еміля Лїндера і Шадера.

Москва 24 січня. Відбуло ся тут перше засїданє ново вибраної ради міскої. Першим кандидатом на президента міста вибрано кн. Голїцина 127 голосами против 137. (Єсть то демонстрация против правительства).

Москва 24 січня. Заступник тутешного начальника міста завізвав у відозві тутешних жителїв, щоби в виду страйків і для уникненя подібних розрухів як в Петербурзї, уникали всяких громадних зборів на улицях і здержати ся від походів. В противнім случаю будуть пороблені зарядженя як в Петербурзї.

Атини 24 січня. В Тесалиї повторило ся землетрясенє. Одно село зовсїм знищене, при чім кілька осіб згинуло а кілька покалїчені. В послїдних днях в ріжних сторонах Грециї упали зливні дощі, а внаслїдок того настала повінь. Особливо в Спартї наробив Евротас великої шкоди.

Париж 24 січня. Рувіє предложив вчера Любетови проєкт складу нового кабінету. Склад має бути такий: Рувіє — президия і фінанси; Етієн — справи внутрішні; Делькасе — справи заграничні; Беро — війна; Томзон — маринарка; Поенкаре — просьвіта; Дюпю — публичні роботи; Ріо — рільництво; Бенвені-Мартен — кольонії.

НАДІСЛАНЕ.

Хто донесе, чи **Йосиф Байдюковский,** 62 роки, рим. кат. рел. де жиє або помер, дістане зараз нагороди **20 корон.** — Анна Байдюковска, Волківцї, почта Борщів.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·0? по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята)

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

деякі пани поблїдли, пан Бирн виглядав, немов би занедужав. Але правдиве значінє цїлої річи було зрозуміле лиш морякам на барцї. Яка траґедия мусїла розіграти ся на малім, вітром гоненім човнї!

Коли капітан положив назад телєскоп в скоби під каютову кришу, лице его не показувало нїякої зміни.

— Я волїв би — сказав пан Дент до сивого моряка — аби ми були не стрітили того човна. Коли кому зараз на початку подорожи попадуть ся на стрічу трупи, то злий знак.

— Тамті оба мерцї не зроблять вам вже нїчого злого — відповів капітан сухо.

— Нехай буде й так — крикнув один з пасажирів, чоловік з малими очками і неприємним, зарозумілим усьміхом на широких устах. — Але той пан висказав певно гадку, яку більшість з нас подїляє. Я впрочім дивую ся, пане капітане, що ви, такий старий моряк, не забобонні.

Капітан поглянув збоку насамперед на чоботи бесїдника, а відтак до гори на горішні линви.

— По тім, що я бачив, не буду міг нинї нї кусника їди проковтнути — сказав капітан Тролльоп, відступаючи від громадки.

Немов би аби его виставити на пробу, роздав ся в тій самій хвили перший удар дзвінка взиваючий до обіду.

Далеко позаду барки на овидї показали ся осьвітлені промінєм сонця вітрила якогось корабля. Корабель плив як раз слїдом за баркою „Квін“ так безнастанно і просто, немов би єї переслїдував.

II.

„Кутер“. [2])

Як грань червоні вливали ся промінї заходячого сонця крізь вікна і глишки до каюти, коли пасажири позаймали свої місця довкола богато заставленого стола. Тепле сьвітло блищало і ясніло в столовій посудї і окружало стать сїдоголового капітана корабля як сяєвом. І лямпи вже горіли, аби в каютї не зробило ся темно, коли сонце зайде ще перед скінченим обідом.

Каюта, стіл і товариство при столї представляли один з тих видів, яких нинї рідко, а може вже й нїколи не можна на мори стрітити. Великі новітні океанові пароходи розкидають сотки своїх пасажирів па двайцять найріжнїйших товариств, а капітан є хиба лиш для окраси з лискучими ґузиками і золотими вишивками, не так як давно патриярхальний господар, лише далеко від всїх пань цїлого корабля і командант. В добрих давних часах, коли плавала ще „Квін“, творили пасажири корабля немов би одну родину. Засїдали всї довкола одного великого стола і капітан міг вигідно із свого кінця відповідати на питаня гостя, що сидів по при другім кінци стола; коли люди запізнали ся вже трохи поміж собою, тодї нїколи не хибувало при обідах товариской розмови.

Обідаючих обслугували тихо, без стукоту звинні і скорі послугачі; они носили короткі чорні блюзи і були неймовірно зручні. Крізь вікна чути було шум переливаючої ся води; шум подібний був до шуму нічного дощу в лїсї.

Коли всї пасажири позаймали свої місця, які після звичаю мусїли вже від тепер задержати підчас цїлої дороги, поглянув капітан по обох рядах лиць по правій і по лївій сторонї і в першій хвили дуже дивно вразило его то, що він замітив. Мужчин було значно більше, але все таки сидїло між ними і сїм представительниць хорошого пола, так що в товаристві була приємна ріжнородність.

(Дальше буде).

[2]) „Кутер“ (Kutter) скороплаваюче судно з одним маштом.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).